

Implementacja dyrektywy INSPIRE do polskiego porządku prawnego w zakresie udostępniania danych z zasobu geodezyjnego i kartograficznego

BEZ ZBĘDNYCH OGRANICZEŃ

Z wprowadzeniem dyrektywy INSPIRE wiąże się konieczność dokonania przeglądu istniejącego prawa określającego zasady gromadzenia, prowadzenia i udostępniania informacji z rejestrów publicznych, w tym baz georeferencyjnych, i dostosowania ich do wymogów określonych w dyrektywie.

DARIUSZ FELCENLOBEN

Przyjęcie przez Parlament Europejski dyrektywy INSPIRE¹ zobowiązuje Polskę do terminowego (15 maja 2009 r.) wprowadzenia do krajowego prawa przepisów ustanawiających Polską Infrastrukturę Informacji Przestrzennej (PIIP). Podkreślić wypada, że zobowiązanie do implementacji dyrektywy do porządku prawnego państw członkowskich wynika z art. 249 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, z zastrzeżeniem, że poszczególne kraje dysponują pewną swobodą w zakresie wyboru formy i środków (w szczególności wyboru organu, formy aktu, procedury prawodawczej), co do wprowadzenia dyrektywy do krajowego systemu prawnego. Ustanowione dyrektywy UE wiążą zatem państwa członkowskie w odniesieniu do końcowego rezultatu, jaki ma być osiągnięty.

Dokonując przeglądu istniejących przepisów określających zasady prowadzenia baz georeferencyjnych, przyjętą należy, że celem wdrożenia dyrektywy INSPIRE jest ustanowienie takiego zespołu środków prawnych, organizacyjnych i technicznych, które zapewniłyby powszechny dostęp do danych

przestrzennych, o których mowa w załącznikach nr 1, 2 i 3 do dyrektywy (patrz ramka poniżej), i związanych z nimi usług niezbędnych do realizacji polityki Wspólnoty dotyczącej środowiska. Przyjęcie takiego założenia

ZAŁĄCZNIKI DYREKTYWY INSPIRE

W załączniku I dyrektywy INSPIRE zdefiniowane zostały dane podstawowe, które stanowią główny zasób systemu i umożliwiają jednocześnie identyfikowanie innych danych, stanowiąc dla nich system odniesienia (metadane). Należą do nich m.in.: systemy odniesień przestrzennych, nazwy geograficzne, jednostki administracyjnego podziału kraju, adresy, działki katastralne, sieci transportowe, hydrografia, obszary chronione. W załączniku II wymienione zostały tematy danych dotyczące: ukształtowania terenu, użytkowania terenu, sporządzania ortoobrazów oraz geologii. W załączniku III znalazły się natomiast m.in. zbiory zawierające: dane o jednostkach podziału statystycznego, budynki, gleby, zagospodarowanie przestrzenne, dane dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, demografia itd.

pozwole bowiem na wypracowanie odpowiednich regulacji prawnych, które uwzględniać winny charakter poszczególnych informacji udostępnianych z zasobu geodezyjnego i kartograficznego (zgik), a także stosować się do ograniczeń określonych innymi przepisami prawa krajowego czy też wspólnotowego.

● ISTNIEJĄCE PRZEPISY DOTYCZĄCE REJESTRÓW PUBLICZNYCH

Analiza istniejących przepisów określających zasady prowadzenia georeferencyjnych baz danych (rejestrów publicznych) przez służbę geodezyjną i kartograficzną w kontekście konieczności budowy PIIP winna także uwzględniać istniejące polskie przepisy prawne już ustalające zasady gromadzenia, prowadzenia i udostępniania rejestrów publicznych, m.in.:

- ustawę z 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (DzU nr 112, poz. 1198 ze zm.),
- ustawę z 27 lipca 2001 r. *o ochronie baz danych* (DzU nr 128, poz. 1402),
- ustawę z 17 lutego 2005 r. *o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne* (DzU nr 64, poz. 656 ze zm.),

HP DESIGNJET T610
Szerokość nośnika: 24"-44"
Szybkość druku: papier A1 – 35 s;
52 wydruki/h

HP DESIGNJET T1100 MFP
Szerokość nośnika: 24"-44"
Szybkość druku: papier A1 – 35 s;
70 wydruków/h

Nowe, jeszcze szybsze drukarki HP Designjet. To wydruk czeka na Twojego klienta.

Z nowymi drukarkami HP Designjet uprzedzisz oczekiwania klienta i wyprzedzisz konkurencję. HP Designjet T1100 drukuje i przetwarza informacje jednocześnie. Dzięki temu najbardziej złożone pliki są gotowe w zaledwie 35 sekund! Sześćoatramentowy system HP Vivera (z trzema czarnymi wkładkami) gwarantuje niezmiennie doskonałą jakość wydruku – i tekstu, i obrazu. Co więcej: nowe drukarki są w pełni kompatybilne z obecnymi modelami HP Designjet, popularnymi aplikacjami CAD i GIS, a także HP/GL2, Adobe® PostScript® 3 oraz Adobe® PDF 1.6. To ciągle ten sam niezawodny druk HP, tylko znacznie szybszy niż dotychczas.

Najlepsze efekty uzyskasz, używając oryginalnych nośników HP.

WHAT DO YOU HAVE TO SAY?

Zadzwoń: **0 801 522 622***
Kliknij: **www.hp.pl/designjet**

© 2008 Hewlett-Packard Development Company, L.P. Wszelkie prawa zastrzeżone.
* Infolinia – koszt za minutę jak za 1 impuls niezależnie od miejsca zainicjowania połączenia.

- ustawę z 29 sierpnia 1997 r. o *ochronie danych osobowych* (DzU z 2002 r., nr 101, poz. 926 ze zm.),

- ustawę z 18 lipca 2002 r. o *świadczaniu usług drogą elektroniczną* (DzU nr 144, poz. 1204 ze zm.),

- ustawę z 22 stycznia 1999 r. o *ochronie informacji niejawnych* (DzU z 2005 r., nr 196, poz. 163 ze zm.),

- ustawę z 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (DzU nr 171, poz. 1800 ze zm.),

- rozporządzenie Rady Ministrów z 27 września 2005 r. w *sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym* (DzU nr 205, poz. 1692),

- rozporządzenie Rady Ministrów z 11 października 2005 r. w *sprawie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej* (DzU nr 214, poz. 178),

- inne przepisy, w tym definiujące podstawowe pojęcia, jakimi posługują się rejestry publiczne na swój użytek w zakresie informacji przestrzennej (np. *Prawo budowlane, ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym, o drogach publicznych, o gospodarce nieruchomościami, o księgach wieczystych i hipotece* itd.).

Przeprowadzona analiza wymienionych aktów w kontekście rozpatrywanej problematyki nie daje jednak jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, czy istniejące uregulowania prawne (zapisane w innych aktach niż *Pgik*) w dostatecznym stopniu regulują te kwestie i prowadzą tym samym do realizacji zasadniczych celów określonych w dyrektywie INSPIRE, z uwagi na fakt, że:

- analizowane akty prawne powstawały w różnym czasie i opracowane były przez różne zespoły, nie zawsze w związku z realizacją celu określonego w dyrektywie,

- zdefiniowane w nich pojęcia odnoszą się zazwyczaj do zakresu określonego w treści poszczególnych aktów prawnych.

● WYMOGI DLA INFRASTRUKTURY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

Zapisy dyrektywy INSPIRE nakładają na poszczególne państwa członkowskie obowiązek budowy infrastruktury informacji przestrzennej w taki sposób, aby:

- zapewnić przechowywanie, udostępnianie oraz utrzymywanie danych przestrzennych na odpowiednim szczeblu,

- umożliwić łączenie w jednolity sposób danych przestrzennych pochodzących z różnych źródeł we Wspólnocie i wspólne korzystanie z nich przez wielu użytkowników i wiele aplikacji,

- umożliwić wspólne korzystanie z danych przestrzennych zgromadzonych na jednym szczeblu organów publicznych przez inne organy publiczne,

- udostępniać dane przestrzenne na warunkach, które nie ograniczają bezzasadnie ich szerokiego wykorzystania,

- umożliwić łatwe wyszukanie dostępnych danych przestrzennych, ocenę ich przydatności dla określonego celu oraz poznanie warunków dotyczących ich wykorzystania.

W tym celu należy pilnie podjąć prace analityczne dotyczące przeglądu istniejącego krajowego prawa określającego zasady gromadzenia, prowadzenia i udostępniania informacji z rejestrów prowadzonych przez służbę geodezyjną i kartograficzną, w szczególności w zakresie potrzeby ujednoczenia definicji wiania wspólnych z innymi rejestrami tożsamy terminów i pojęć oraz zasad udostępniania z zasobu geodezyjnego i kartograficznego tych danych, o których mowa w dyrektywie.

● SPRZECZNOŚCI I NIEJEDNOZNACZNOŚCI W OBOWIĄZUJĄCYM PRAWIE

Przyjmując zatem jako zasadę wyrażoną w dyrektywie normę, iż dane przestrzenne z rejestrów publicznych winny być udostępniane na warunkach, które nie ograniczają bezzasadnie ich szerokiego wykorzystania, a także kierując się potrzebą ujednoczenia krajowych regulacji prawnych określających zasady udostępniania zgromadzonych w nich informacji, zauważyć należy, że:

1. Określone w art. 24 ust. 2 ustawy *Pgik* zawężenie jawności danych uwidocznionych w katastrze nieruchomości jedynie do informacji o gruntach, budynkach i lokalach, o których mowa w art. 20 ust. 1 *Pgik*, stoi w sprzeczności z wyrażoną w art. 2 i 36 ust. 3 ustawy o *księgach wieczystych i hipotece (ukwh)* zasadą jawności ksiąg wieczystych (w części dotyczącej wpisów) obejmującej również dane o osobach, w zakresie określonym w § 41 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z 17 września 2001 r. w *sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbioru dokumentów* (DzU nr 102, poz. 1122), którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości.

2. Określona w art. 24 ust. 2 ustawy *Pgik* zasada jawności informacji o gruntach, budynkach i lokalach rozciągnięta również na rejestry i dokumenty uzasadniające wpisy do tych rejestrów (np. decyzje administracyjne, dokumentacja geodezyjna i kartograficzna, a w tym szkice polowe, dzienniki itp.) stoi w sprzeczności z:

- Ustaloną w postępowaniu wieczystoksięgowym zasadą jawności jedynie wpisów w księdze wieczystej. Dokumenty uzasadniające wpisy w księdze wieczystej z zasady tej są bowiem wyłączone, a ich udostępnianie odbywa się na zasadach określonych w art. 36 *ukwh* – „Odpisy dokumentów znajdujących się w aktach ksiąg wieczystych wydaje się na żądanie osób zainteresowanych lub na żądanie sądu, prokuratora, notariusza, organu administracji rządowej oraz jednostki samorządu terytorialnego”. Zgodnie z art. 36 ust. 3 *ukwh* akta księgi wieczystej (w tym dokumenty uzasadniające wpisy) „może przeglądać w obecności pracownika sądu jedynie osoba mająca interes prawny³ oraz notariusz”.

- Wyrażoną w § 10 pkt 1.2) rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z 17 maja 1989 r. w *sprawie określania rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia i wyłączania z zasobu oraz udostępniania zasobu* (DzU z 1999 r., nr 49, poz. 493) zasadą zawężającą możliwość udostępniania informacji jedynie do materiałów zakwalifikowanych do zasobu użytkowego. Dokumenty stanowiące podstawę wpisów do rejestru gruntów i budynków dotyczące informacji o gruntach, budynkach i lokalach, o których mowa w art. 20 ust. 1 *Pgik*, kwalifikowane są natomiast zgodnie z instrukcją O-3 w przeważającej części do zasobu bazowego EGIB i jako takie nie powinny być udostępniane jako jawne (np. szkice polowe, protokoły graniczne, decyzje administracyjne zatwierdzające podziały nieruchomości).

3. Określona w art. 24 ust. 2 ustawy *Pgik* zasada odpłatności za informacje o gruntach, budynkach i lokalach stoi w sprzeczności z zasadą jawności księgi wieczystej i nieodpłatności za udzielane informacje.

4. Ustalona w art. 24 ust. 3 *Pgik* zasada wydawania zaświadczeń (wypisów i wrysów) z operatu EGIB określająca krąg osób fizycznych i prawnych, a tak-

ze jednostek organizacyjnych uprawnionych do ich otrzymania, winna być odpowiednio zgodna z treścią art. 36 *ukwh*, w brzmieniu „odpisy z ksiąg wieczystych wydaje się na żądanie osób zainteresowanych lub na żądanie sądu, prokuratora, notariusza, organu administracji rządowej oraz jednostki samorządu terytorialnego, a w określonych przypadkach, również na żądanie osoby, której wykreślony wpis dotyczył”. Dokonując zmiany istniejącego zapisu, należałoby na użytek ustawy, ale także dla unifikacji stosowanych pojęć, zdefiniować samo pojęcie „osoby zainteresowanej” w celu wyeliminowania ewentualnych rozbieżnych jego interpretacji. Pojęcie „osoby zainteresowanej” uzyskaniem zaświadczenia z operatu EGiB mogłoby zostać zdefiniowane poprzez odwołanie do art. 510 § 1 kpc, zawierającego ustawową definicję osoby zainteresowanej. Według tego przepisu zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania. Brak w tym przepisie jakiegokolwiek ograniczenia oraz dyrektywy interpretacyjnej wskazuje na szerokie ujęcie tego terminu w tym rozumieniu, że – *lege non distinguen*⁴ – zainteresowanym jest nie tylko ten, czyich praw dotyczy postępowanie, ale także ten, czyich praw dotyczy w sposób bezpośredni, do wzięcia udziału w sprawie uprawnienia także interes pośredni, czyli taki, jaki istnieje przy interwencji ubocznej niesamoistnej⁵.

Interes w żądaniu dostępu do dokumentów uzasadniających wpisy w operacie EGiB, a także uzyskania zaświad-

czenia miałby zatem: notariusz jako osoba zaufania publicznego oraz każdy, czyje prawo jest wpisane w katastrze nieruchomości lub księdze wieczystej, a więc również wierzyciel właściciela nieruchomości, bank, w którym właściciel stara się o kredyt (osoby te korzystają z domniemania faktycznego, że mają interes prawny w przejrzaniu dokumentów i uzyskaniu wypisów i wrysów z katastru nieruchomości), a także: pośrednik zajmujący się sprzedażą nieruchomości, zarządca nieruchomości, rzeczoznawca majątkowy (na zasadach określonych w *uogn*) oraz przedstawiciele innych zawodów, przy wykonywaniu których dane tego rodzaju są niezbędne (architekt, projektant itp.).

Zasada odpłatności za wydane dane z operatu EGiB nie powinna dotyczyć tych przypadków, kiedy wydawane są one na żądanie zainteresowanych organów administracji publicznej (rządowej i samorządowej) w celu wykonania ich zadań statutowych.

5. Określone w art. 24 ust. 4 *Pgik* prawo dostępu gmin do baz danych EGiB wyłącznie „w celu prowadzenia ewidencji wód, urządzeń melioracji wodnych i zmeliorowanych gruntów” jest niezgodne z ustawą *Prawo wodne* – gminy nie mają bowiem żadnych kompetencji w tym zakresie.

Zgodnie z art. 70 ust. 3 ustawy z 18 lipca 2002 r. *Prawo wodne* (DzU z 2005 r., nr 239, poz. 2019 ze zm.) „ewidencję wód, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów prowadzi mar-

szalek województwa; ewidencja jest udostępniana do wglądu nieodpłatnie”.

Zapis ustawowy warunkujący możliwość udostępniania baz danych EGiB gminom staje się w takiej sytuacji prawną przeszkodą uniemożliwiającą ich przekazanie jednostkom samorządu terytorialnego realizującym podstawowe funkcje katastru nieruchomości określone w art. 21 ust. 1 *Pgik* związane z planowaniem przestrzennym, wymiarem podatków czy gospodarowaniem nieruchomościami.

6. Określając krąg podmiotów uprawnionych do bezpośredniego dostępu do baz danych EGiB, należy uwzględnić treść art. 15 ustawy z 17 lutego 2005 r. *o informatyzacji podmiotów...* w brzmieniu:

„Art. 15. 1. Podmiot prowadzący rejestr publiczny zapewnia podmiotowi publicznemu albo podmiotowi niebędącemu podmiotem publicznym, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny ich realizacji, nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych w prowadzonym rejestrze, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być udostępniane drogą elektroniczną i mogą być wykorzystane wyłącznie przez podmiot, któremu udostępniono dane do realizacji zadań publicznych”.

Przywołany artykuł 15 nakłada zatem na każdy podmiot prowadzący rejestr publiczny obowiązek zapewnienia pod-

REKLAMA

PENTAX W-800
System CAD w tachimetrze

PENTAX
for your precious moments

- 3.7-calowy wyświetlacz TFT
- procesor 400 MHz, 64 SDRAM
- pomiar bezlustrowy do 270 m
- karta SD 1 GB, Compact Flash, mini USB

Windows CE .net

GEOPRYZMAT
ul. Wesola 6
05-090 Raszyn
tel. (22) 720 28 44

www.geopryzmat.com
info@geopryzmat.com

miotom realizującym zadania publiczne z mocy prawa, na podstawie porozumienia lub umowy administracyjnej, nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych w prowadzonym rejestrze, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań. Warunek nieodpłatnego dostępu do danych rejestrowych stanowi realizacja zadań publicznych. Tym samym dalsze rozróżnienie podmiotów publicznych i niepublicznych, w kontekście możliwości udostępniania im nieodpłatnie baz danych, wydaje się w takiej sytuacji zbędne i niezgodne z zasadami legislacji.

Ponadto zgodnie z art. 14 ww. ustawy podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany:

- prowadzić ten rejestr w sposób zapewniający spełnianie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, w przypadku, gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych,

- prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej,

- umożliwić dostarczanie informacji do tego rejestru oraz udostępnianie informacji z tego rejestru drogą elektroniczną, w przypadku, gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych.

Stwierdzić zatem należy, że polskie prawo dostosowane (w tej części) do wymagań UE zobowiązuje służbę geodezyjną i kartograficzną do udostępniania informacji wytwarzanych w ramach jej kompetencji (np. baz georeferencyjnych) wszelkim podmiotom publicznym realizującym zadania publiczne za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych.

7. Występuje niespójność, co do zakresu i rodzaju danych zawartych w katastrze nieruchomości i księgach wieczystych – art. 20 *Pgik* i art. 25 *ukwh*.

8. Przepisy rozporządzenia ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (DzU nr 38, poz. 454) definiujące zasady oznaczania użytków gruntowych „Bp” oraz „B”, są niezgodne z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych w części dotyczącej zasad wyłączania gruntów z produkcji rolnej.

Podane przykłady świadczące o niespójności polskiego prawa określającego zakres i zasady udostępniania danych z rejestrów publicznych potwierdzają po raz kolejny tezę o konieczności pil-

nego podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do nowelizacji „archaicznego” *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* m.in. i w tym zakresie, dostosowując go jednocześnie do wymogów dyrektywy INSPIRE.

● WNIOSKI DO NOWEGO PRAWA ZWIĄZANEGO Z BUDOWĄ PIIP

Analiza przepisów *Pgik* określających zasady udostępniania danych z rejestrów publicznych prowadzonych przez służbę geodezyjną i kartograficzną w kontekście ich zgodności z innymi aktami prawa krajowego oraz potrzebą dostosowania do wymagań dyrektywy INSPIRE wskazuje, iż na etapie tworzenia nowych uregulowań prawnych związanych z budową PIIP należy zwrócić szczególną uwagę na:

- Konieczność odrębnego traktowania prawa do informacji publicznej oraz prawa do wtórnego komercyjnego wykorzystania uzyskanych danych, czy też prawa do uzyskania dokumentów urzędowych (zaświadczenia), jakie właściwy organ wydaje osobie zainteresowanej w celu poświadczenia faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonych przez ten organ ewidencji, rejestrów bądź innych danych znajdujących się w jego posiadaniu.

- Konieczność uregulowania problematyki dotyczącej własności intelektualnej w zakresie udostępniania informacji z zasobu geodezyjnego i kartograficznego w kontekście ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (DzU z 2000 r., nr 80, poz. 904 ze zm.), ustawy o ochronie baz danych oraz przepisów UE w tym zakresie.

- Konieczność uregulowania zasad udostępniania danych z zasobu, w tym płatności za udostępnienie i wykorzystanie informacji oraz dokumenty wydawane z zasobu.

- Konieczność wprowadzenia wspólnych i jednolitych terminów i pojęć dotyczących danych przestrzennych w celu doprowadzenia obiektów do porównywalności.

- Konieczność określenia usług sieciowych umożliwiających wyszukiwanie, przetwarzanie, przeglądanie i pobieranie danych przestrzennych oraz wykorzystywanie danych przestrzennych i usług świadczonych drogą elektroniczną z jednoczesnym zapewnieniem interoperacyjności utworzonej infrastruktury (PIIP).

- Potrzebę stworzenia warunków prawnych do prowadzenia baz danych przestrzennych w jednym miejscu przez jeden organ (lub inną jednostkę) na zasadach zapewniających możliwość łączenia baz danych pochodzących z różnych źródeł z jednoczesną gwarancją ich udostępniania wielu użytkownikom.

- Potrzebę nieodpłatnego udostępnienia społeczeństwu (jako minimum) usług wyszukiwania i przeglądania zbiorów danych przestrzennych (z ewentualnymi ograniczeniami, co do zakresu i stopnia generalizacji). Zbiory danych przestrzennych znajdujące się w zgik, o których mowa w dyrektywie INSPIRE, oraz usługi sieciowe z tym związane powinny zostać opisane w formie metadanych dla ułatwienia zrozumienia zakresu informacyjnego oferowanych zasobów, jak również ich wyszukiwania i dokonywania ich ocen. Usługi wyszukiwania oraz usługi przeglądania winny być udostępniane bezpłatnie. Usługa wyszukiwania powinna umożliwiać szybkie dotarcie do zbiorów oraz usług danych przestrzennych na podstawie zawartości odpowiadających im metadanych, a także pozwalać na wyświetlanie zawartości metadanych. Usługa przeglądania powinna natomiast zezwalać na (minimum): wyświetlanie, powiększanie i pomniejszanie, przesuwanie lub nakładanie na siebie zbiorów danych przestrzennych oraz wyświetlanie wszelkiego rodzaju istotnych informacji.

- Potrzebę zapewnienia organom publicznym nieodpłatnego dostępu do odpowiednich baz danych georeferencyjnych i usług przy wykonywaniu ich zadań – bez żadnych warunków ograniczających ich użycie.

Dr inż. DARIUSZ FELCENLOBEN
jest geodetą powiatowym w Kłodzku

Przypisy:

1. Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), DzUz UE 25.4.27 PL.
2. Ustawa z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (DzU z 2005 r., nr 240, poz. 2027 ze zm.).
3. Interes prawny strony postępowania winien wynikać z normy prawnej (prawa materialnego) przyznającej ochronę danemu podmiotowi. „O interesie prawnym można mówić wówczas, gdy wykaże można istniejący związek pomiędzy obowiązującą normą prawa materialnego a sytuacją prawną określonego podmiotu prawa poprzez wskazanie, iż stosowanie tej normy może mieć wpływ na sytuację tego podmiotu w zakresie prawa materialnego” – wyrok NSA z 2 czerwca 1998 r., IV S.A. 2164/97 – LEX nr 43262.
4. Czego prawo nie rozróżnia, nie należy rozróżniać.
5. W polskim prawie procesowym instytucja interwencji obocznej uregulowana jest przepisami art. 76-83 i 107 kpc.